

den løn, den pågældende kunne have opnået, hvis hun i uddannelsestiden havde været beskæftiget i samme omfang som hidtil. Lønkomensationen ydes for at øge interessen for undervisningen, idet man må gå ud fra, at en af årsagerne til, at der gennem de senere år har været så ringe tilgang til kursusuddannelsen, må søges i, at det kun er et fåtal af husmoderafløserne, af hvilke mange er enlige og har forsørgerbyrder, der har råd til at afbryde deres løngivende virksomhed for at tage del i et kursus.

Ad spørgsmål 5:

I København er lønnen for uddannede 5 kr. 37 øre pr. time og for ikke-uddannede 4 kr. 97 øre pr. time. Med hensyn til lønningerne i købstæderne henvises til den af Den danske Købstadforening til udvalget fremsendte skrivelse af 5. februar 1963 med bilag. Lønnen er i øvrigt mange steder afpasset efter det lokale lønniveau.

Ad spørgsmål 6:

Som grænse for de lønninger, der af kommunerne kunne anmeldes til refusion med hensyn til uddannede husmoderafløser, blev oprindeligt anvendt et beløb svarende til den i den dagældende tjenestemandsløvs fastsatte løn til køkkenassistenter og lignede på statshospitalerne. Efter gennemførelsen af de nye tjenestemandsløve i 1958 opgav man imidlertid sammenkædningen med statens lønningsklasser og fastsatte i stedet som refusionsgrænse en timelønssats, der nogenlunde svarede til det daværende faktiske lønniveau for uddannede husmoderafløser i hovedstadsområdet.

For husmoderafløserne uden særlig uddannelse har det blot været foreskrevet, at der til refusion kan anmeldes en lønning svarende til, hvad der på den pågældende egn ydes for tilsvarende husligt arbejde. Dette har betydet, at disse husmoderafløser i mange kommuner er blevet aflønnet med lønnen for kommunalt ansatte rengøringsassistenter.

Den således fulgte linje, hvorefter refusionsgrænsen for såvel uddannede husmoderafløser som husmoderafløser uden særlig uddannelse er blevet fastsat under hensyn til lønnen for forholdsvis ukvalificeret husligt arbejde, har vist sig mindre tilfredsstillende og må anses for at have været medvirkende årsag til, at det ikke har været muligt at skaffe den fornødne tilgang af egnede husmoderafløser.

Da husmoderafløser, som det nu er angivet i lovforslagets § 1, stk. 1, skal varetage en husmoders normale arbejdsopgaver i hjemmet og hendes arbejde således er ansvarsfuldt og mangesidet, vil man ved den fremtidige fastsættelse af refusionsgrænsen for husmoderafløser sigte mod en løn, der ligger over lønnen for almindeligt rengøringsarbejde, og som vil være et rimeligt vederlag for arbejdet.

Da husmoderafløser gennem uddannelsen normalt knyttets fastere til arbejdet og opnår større erfaring og dygtighed, bør lønnen for de uddannede ligge noget højere end for de ikke-uddannede, og det vil være rimeligt at sigte på en løn, der for de uddannede er ca. 20 pct. højere end for de ikke-uddannede.

Det bemærkes, at de lønsatser, der fastsættes af socialministeren efter forhandling med finansministeren, alene er bestemmende for, hvilke beløb kommunen kan anmelde til refusion, således at den enkelte kommune har mulighed for at yde højere lønninger mod selv at bære merudgiften.

Ad spørgsmål 7:

Der findes ikke eksempler på amtsvise ordninger af husmoderafløsningen, ligesom der ikke vides at være overvejelser om sådanne ordninger.

I anledning af, at Den danske Købstadforening i sin nævnte skrivelse af 5. februar 1963 har rejst spørgsmåle om efterbetaling af tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond, skal man hoslagt fremsende genpart af en lignende henvendelse fra Foreningen Bymæssige Kommuner.

Kaj Bundvad.

/ N. Engberg.